

so v veliki meri še nepokriti. Res je, da so se nekateri že oddolžili spominu padlih junakov, a še več jih je, ki tega še niso storili in te, ki to morejo, tem potom ponovno prav lepo prosimo, da podprejo našo akcijo z darom, kakršnim pač morejo; naši padli junaki so se žrtvovali za nas vse in mi vsi se jim hočemo v tem spominu oddolžiti. Darove vedno hvaležno sprejema Odbor za postavitev spomenika padlim junakom v Gornji Radgoni potom Občinske hranilnice v Gornji Radgoni pod ček. št. 14.142. — Slovesno odkritje spomenika bo združeno z veliko narodno obmejno manifestacijo v nedeljo, 2. junija. Vsem darovalcem iskrena hvala! Postavitev tega spomenika ne bo v spomin samo padlim junakom, ampak tudi naši slovenski zavednosti, na kateri sloni moč in priznanje drugih narodov.

Zborovanje obmejnih čebelarjev. V Ptuj su pred kratkim zborovali obmejni čebelarji, kateri so organizirani v Zvezi čebelarskih podružnic za bivšo mariborsko oblast. Predsednik zveze učitelj Ivan Džura iz Radvanja je poročal o delovanju zveze po prenosu sedeža vodstva organizacije iz Celja v Maribor. Pri volitvah je zmagala lista z dosedanjim predsednikom. Sledila so razna strokovna predavanja. Banski referent Okorn je predaval o izvozu medu, organizaciji prodaje in izgraditvi močne organizacije, ki bo vodila sama nakup ter prodajo. Okrajni šolski nadzornik Močnik je govoril o potrebi širjenja medonosnih rastlin, katere bodo gojili mariborski čebelarji na zemljišču v Smetanovi ulici v Mariboru, katerega je dala zvezi v uporabo mestna občina. Zadnji predavatelj je bil g. Lenarčič iz Ptuja. Govoril je o potrebi popravka nedostatkov pri ajdovih pašiščih, kar je zlasti zanimalo domačine in prevaževalce. Po vsakem predavanju se je razvila živahna razprava.

Ustanovitev nabavljalne zadruge pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Zadrugištvo pri nas vključ razmeram današnjih časov ne bo zamrlo. To se je pokazalo 12. marca, ko nam je g. revizor Anton Urbanija, odposlanec Zadrugne zveze v Ljubljani, ustanovil ob obilni udeležbi agilnih mladih in starejših fantov ter moč nabavljalne zadruge, ki bo donosala korist vsem občanom, ki bo kmeta čuvala pred raznimi prekupčevalci in mešetarji, da ne bo nasedal cenam, ki jih bodo narekovali oni. Že davno je bilo to potrebno pri nas; da je bila potreba, so pokazali ravno taki, ki so proti ustanovitvi nove nabavljalne zadruge, čim so za ustanovitev izvedeli, izrekli svoje neupravičene in pikre besede. Toda neustrašno in odločno izjavljamo, da se hočemo vsi nove zadruge okleniti, saj nam bo prav v današnjih časih, ko draginja ne popušča, ona

edino odkrita svetovalka in oznanjevalka cen, da ne bo kmet svojih pridelkov vnovčeval po sramotni ceni. Zahvaljujemo se tem potom g. revizorju Antonu Urbaniji, ki je pri ustanovitvi zadruge naglašal, da ni potreba mu pridigovati in navduševati za zamišljeno stvar, saj je udeležba sama pokazala, da hrepeni naše ljudstvo po taki ustanovi. Zahvaljujemo se vsem, ki so vso stvar izpeljali in se za to novo ustanovo odločili. Kmetje, vi pa držite skupaj, oklenimo se nove zadruge z vso vsmo, da bomo imeli od nje tudi koristi, ki jo pričakujemo in si vsi želimo.

Nova cesta proti Podlehniku. Novo cesto proti Podlehniku bodo letos gradili s številnejšimi delavci in smemo upati, da bodo do jeseni vsaj zemeljska dela na zadnjih dveh kilometrih ceste končana. Izrednega kredita za to cesto je letos odobrenega pri banovini 150.000 din, pri gradbenem ministrstvu pa 50.000 din, in to največ po posredovanju krajevne in okrajne JRZ.

Požari

Hiša je pogorela v Velikih Ravnah v župniji Nova cerkev pri Celju posestniku Stefanu Šipu. Ogenj je uničil s poslopjem vred vso hišno opremo, obleko, živila, gospodarsko orodje in krmo. Zgoreli sta tudi dve kozi v hlevu pod hišo. Ob izbruhu ognja šipovih ni bilo doma. Nesreča je zelo občutna, ker znaša zavarovalnina komaj 2000 din. Ogenj je podtaknil po priznanju orožnikom komaj 15 letni sosedov sin, ki je zelo pokvarjen in je kahal jezo na šipove.

Velik požar je hudo zadela okrog polnoči. Tepanjski vrh pri Slov. Konjicah. Ogenj se je pojavil v gospodarskem poslopu posestnika Franca Faktorja, kateri je oškodovan za 10 tisoč din. Radi vetra se je nesreča hitro razmahnila na sosednja poslopja Alojza Videčnika in Antona Sirca. Ob izbruhu požara so prizadeti vsi spali in so se prebudili šele, ko so bila vsa poslopja v ognju. Zgorele so svinje, kokoši, poljsko orodje, žito, krma in obleka. Posestnik Faktor trpi 30.000 din škode, Sirc Anton 50.000 din.

Videčnik pa 10.000 din. Zavarovalnina ni niti polovična. Gre sigurno za požig.

Obračun med sosedoma. V Novi Krčevini pri Vurbergu se je zgodil krvav zločin, katerega obsoja celotno tamošnje prebivalstvo. Posestnika Jožefa Gomilšeka je prišel tirjat radi nekkih nevrnjenih lat cestar Jakob Rojko. Ob tej priliki sta se sosedla skregala ter spoprijela. Rojko je zagrabil sekuro in pozneje še motiko ter je Gomilšeka tako obdelal, da je kmalu podlegel poškodbam.

Tele ukradeno v klavniel. V mariborski mestni klavniel je nekdo sunil mesarju Fidlerju 60 kg težko in 600 din vredno tele.

Surov napad pri belem dnevu. Trije možiki so s koli napadli stanovanjsko hišo posestnika Ludovika Debeljaka na Mejah pri Sv. Barbari v Hlohah. Razbili so zunanja vrata in vsa okna, do katerih so segli. Njegova žena je znotraj z močnim drogrom podprla vrata, da niso mogli v hišo. Vzrok napada je politično maščevanje zaradi volitev.

Truplo neznanega umorjenca najdeno. Za gozdičkom v Klečah pri Ljubljani so odkrili na njivi ob jarnici za repo in krompir truplo neznanca, ki je bil umorjen v zimskem času. Truplo je bilo položeno na zemljo ob jarnico in ga je pokrili zločinec s plastjo hlevskega gnoja. Ljubljanska policija je v skrivnostnem umorjencu kmalu dognala 25 letnega invalida Antona Hribernika, kateremu je manjkala leva roka. Hribernik je bil kjučavničar in se je izučil pri kjučavničarskem mojstru na Horjulu. Ker se je ranil na roki, je nastopilo zastrupljenje in so mu morali v ljubljanski bolnišnici roko odrezati nad zapestjem. Hribernik je prejel invalidsko odškodnino v znesku 19.000 din. Komisija je tudi ugotovila, da je Hribernik umrl radi dveh hudih udarcev na zatilnik.

Mati in hči obsojeni radi detomora. Petčlanski senat celjskega okrožnega sodišča je obsodil dne 20. marca mater in hčer radi detomora. 22 letna dminarica Ana Korenova iz Trebe pri Sv. Petru pod Sv. gorami je bila obsojena na sedem let in en mesec težke ječe, njena 50 letna mati pa na sedem let in tri mesece ječe. Obsojeni sta kazni sprejeli.

Poleg človeških žrtev dvamilijonska škoda

Prva slika nesreče

Naš list je zadnjič poročal v glavnih obriših o strašni železniški nesreči na progi Karlovec—Novo mesto med postajama Zaluka in Oslj, ki se je zgodila ob petih zjutraj. Jutranji osebni vlak s 13 vagoni je zapeljal na ovinku v plaz skalovja, ki se je sprožil na tir in ga podsl 15 m na dolgo in 2 m visoko. Stroj se je vzpel na gomilo kamenja in zdrknil pozneje po strmini proti narasli Kolpi in se razbil. Prtiljažni voz je bil takoj na pol zdrob-

ljen, le prvi del, na katerem sta bila vlakovodja Čadež in prtiljažnik Žnidarič, je ostal cel. Z medsebojno pomočjo sta drug drugega izvlekla izpod ruševin. Prvi osebni voz III. razreda je bil popolnoma zdrobljen. Na progi je ostalo samo še spodnje železno ogrodje. Drugi voz se je zrušil po strmini v Kolpo, tako da se je videla samo še njegova streha iz vode. Tretji voz je prav tako zgrmel po strmini v Kolpo in je bil do polovice v vodi. Voz II. razreda, ki je bil za njim, je tudi zdrk-

Oči so se polagoma privadile temi. Nataša je začela ločiti posamezne predmete. Pred njo so se vrstili čolni, ki jih je voda pozibavala. Njen pogled se je ustavil na četovem čolnu. Sedaj je brez gospodarja, jutri pa bo še dobil drugega.

Sedla je, na prsih prekrizala roke in strmela v reko. Pozabila je na to, da je strogo prepovedano, ponoči sedeti ali hoditi ob reki in da ji bo trda predla, če jo zasači obmejna konjeniška četa. Njena duša je bila odsotna. V duhu je gledala drago, blede lice, ki ga nosijo valovi. Kako daleč ga bodo odnesli? Ona niti te utehe ne bo imela, da bi vedela, kje počiva očetovo truplo...

Na romunski strani se je prikazal mesec. Počasi se je dvigal in preganjal temo. Čez nekaj časa je blede mesečina objela vso pokrajino. Voda se je skrivnostno svetila. Tu in tam so se nad njo pojavile svetle meglice, ki so se hitro razpršile.

Nataša se je stresla. Svetla in hladna tišina jo je bolj prevzela kot temna. Vstala je in se obrnila. Njena senca se ji je zdela ogromna, ker je mesec bil še nizko. Počasi je stopala z nasipa. Pri prvi vrbi se je ustavila. Nekaj jo je zadrževalo in se ni mogla ločiti od reke.

Dolgo je stala pod vrbo, nepremična, zamišljena in žalostna.

Mesec se je polagoma dvigal. Bil je že precej visoko nad romunsko obalo.

Nataša je še vedno stala naslonjena na vrbo. Oči je imela zaprte in ni videla postave, ki se je tiho bližala.

»O, Nataša! Naposled sem te našel!«

Naglo se je okrenila. Spoznala je Fedorjev glas.

Mladenec je skočil k njej in jo prijel za roke.

»Nataša, kako si me prestrašila!« je zašepetal.

»Jaz tebe prestrašila?« se je ona začudila.

»Da! Ob nastopu teme sem šel k vam, kakor sem obljubil. V hiši sem našel samo mater in Petra. Oba sta spala. Tebe sem iskal po vrtu in polju. Ko te nisem našel, sem hitel k Olgoporovim. Upal sem, da te bom tam našel. Nada mi je povedala, da si šla proti reki. Hitel sem za teboj. V temi sem te iskal, klicati si nisem upal. Končno sem te našel. Sedaj si pri meni!«

Stisnil jo je k sebi, kakor da bi se bal, da jo bo spet izgubil.

Nekaj časa sta oba molčala, potem pa je Fedor tiho dejal:

»Nataša, pojdiva domov!«

»Prav imaš,« je prikimala deklica. »Ne smemo misliti samo na mrtve, temveč tudi nase. Prenevarno je, da sva ponoči tu. Pojdiva!«

Nato se je še enkrat obrnila k reki in je zašepetala:

»Z Bogom, oče! Lahko noč!«

poročila o teh napravah so bila že dolgo znana, vendar pa ni nihče vedel, kako so bili aparati zgrajeni. Strokovnjaki so vedeli samo to, da je bil to nekak bronast valj v premeru 60 cm. Neki japonski učenjak po imenu dr. Akitsune Imamura, ki je bil nekaj profesor na cesarski univerzi v Tokju, je sedaj na podlagi nepopolnih poročil raznih kronik sestavil ta aparat v prvotni obliki. Tako je stari kitajski potresomer prišel znova na dan. Je to votel cilindar, v katerem visi nihalo. Ob potresu nihalo udari na obod na tisto stran, kjer je potres.

Zenska z rogami na glavi. V prilipsko bolnišnico v Srbiji je prišla neka kmetica, ki je po dolgem cincanju slednjic izustila, kaj ji leži

nil po strmini, pa je obstal tik nad vođo. Zadnji osebni voz se je zaradi pritiska povzpela na spodnje ogrodje prednjega voza, tako da je bila vsa redna garnitura potniškega vlaka popolnoma uničena. Priključenih sedem voz vojaškega transporta pa je ostalo nepoškodovanih na tiru.

Vse to se je odigralo s tako brzino, da je bilo šele pozneje mogoče ugotoviti posamezne podrobnosti.

Reševalna dela

Nesreča je bila tem strašnejša, ker se je zgodila v jutranji temi; ugasnile so luči, telefonske zveze so bile pretrgane in so bili ponesrečeni za dalje časa navezani na pomoč, katero so jim nudili nepoškodovani železničarji in sopotniki. Neki železniški uslužbenec je pohitel peš v Ozlj, kjer je obvestil tamošnjo postajo o nesreči in poklical izdatnejšo pomoč. Medtem je bila obveščena tudi postaja v Karlovcu, ki je poslala prvi pomožni vlak z zdravniki, kateri so nudili ranjencem pomoč in oskrbeli prepeljavo desetih hudo poškodovanih v Karlovec. Pozneje je prispel še pomožni vlak z zdravniki iz Novega mesta, nato pa še vlak iz Ljubljane. Po prihodu pomožnih vlakov so pričeli s čiščenjem proge.

Iz Maribora so spravili na kraj nesreče 30 tonski žerjav, ki je največji v naši državi in služi s 30 posebno izvežbanimi delavci dviganju prevrnjenih lokomotiv in vagonov. Zadnjič so se poslužili tega žerjava pri postaji Kresnice na Kranjskem pred 15 leti, ko je iztirila lokomotiva dunajskega brzovlaka ter se prevrnila po nasipu. Za dvig stroja so takrat potrebovali dva dni.

S Sušaka sta se pripeljala dva potapljača, da preiščeta v Kolpo strmoglavljeni vagon in ugotovita število mrtvih.

Trupla štirih potnikov, katera so našli do 20. marca in jih pokopali v Karlovcu, niso bila v razbitih vagonih, ampak zunaj med kamnjem.

Dne 20. marca pred poldnevom bi bilo prišlo skoraj do nove nesreče. S pečine se je utrgal nov plaz ter zgrmel proti Kolpi. K sreči so odskočili ljudje pravočasno, nakar je bil preprečen vsak dostop radovednežem.

Ob času opisovanja nesreče je bilo gotovo, da bodo očiščevalna dela trajala preko velikonočnih praznikov. Šele 22. marca zjutraj se je posrečilo prevrniti lokomotivo in se je pokazala med njo in prvim vagonom praznina. Opazili so dve trupli, ki sta bili pod kolesi vagona.

Do 23. marca je reševalcem uspelo, da so potegnili in odkopali trupel.

Materialna škoda

Poleg človeških žrtev pa je povzročila nesreča veliko materialno škodo, katero cenijo

na dva milijona dinarjev, pri čemer je ocenjena škoda na vagonih in lokomotivi na en milijon dinarjev, škoda na progi, stroški za čiščenje stene, na odkopavanju in reševanju pa bodo gotovo zahtevali prav toliko, posebno zaradi tega, ker bo treba strmo steno, ki sedaj stoji še nad progo, v precejšnji dolžini polagoma posneti, tako da bo preprečena vsaka možnost, da bi se kamenje ponovno trgalo.

Primerjava s podobno nesrečo v svetovni vojni

Opisana železniška nesreča je največja in najhujša za ono, katera se je zgodila med svetovno vojno pri Trbovljah. Dolg vlak z ranjenci je spomladi leta 1916. vozil pri Trbovljah vojake proti severu s soškega bojišča. Tam v bližini Trbovelj je zdrvel na vlak velikanski plaz zemlje, ki je do deset vagonov z ranjenci vrgel čez škarpo v Savo. Takrat je utonilo do sto vojakov, ki so mislili, da so se rešili soškega pekla, ko so se peljali v zaledje.

Posvetu

Na Francoskem so dobili vlado narodne sloge. Po tajni seji vlade, ki je trajala dne 20. marca do treh zjutraj in razpravljala o pomoči Finski ter o vojnem vodstvu, je izglasovala poslanska zbornica z 239 proti enemu glasu sicer zaupnico Daladierovi vladi, a se je vzdržalo glasovanje okrog 300 poslancev. Radi tega glasovanja je drugi dan Daladierova vlada po kratki seji sklenila odstop, katerega je predsednik republike Lebrun sprejel in je po kratkem posvetovanju s predsednikom poslanske zbornice in senata poveril sestavo nove vlade dosedanemu finančnemu ministru Paulu Reynaudu. Reynaud se je podal koj na delo, da sestavi vlado narodne sloge, ki bo na zahtevo javnosti zasledovala bolj odločno vojno politiko. Reynaudu je uspela sestava nove vlade že 21. marca, kakor hitro je pridobil za sodelovanje socialistično skupino. V novi vladi je Reynaud ministriški predsednik in zunanji minister, prejšnji šef vlade Daladier pa je obdržal narodnoobrambno ter vojno ministrstvo. Vlada narodne sloge ima posebne ministrske odbore, med katerimi sta najvažnejša vojni ter gospodarski. Vojni odbor bo zasedal trikrat tedensko, gospodarski pa enkrat. Nova vlada ne pomeni nikake spremembe dosedanje francoske politike. Novo vlado so krstili koj po sestavi za vlado Clemenceauovo, ki je vodila vladne posle med svetovno vojno do zmagovitega zaključka.

Kratke tedenske novice

Najobsežnejši letalski napad v sedanji vojni je izvedlo v noči na 20. marec 50 angleških bombnikov proti nemškim letalskim oporiščem na otoku Sylt, od koder organizirajo Nemci zračne napade na Anglijo. Bombardiranje je trajalo v presledkih šest ur. Poročila pilotov angleških letal pričajo, kako obsežna je škoda, ki je bila povzročena, ker je bilo zažganih več letalskih, bencinskih in municijskih skladišč. Pri tem napadu so izgubili Angleži eno letalo. Napad je bil odgovor na nemško bombardiranje pristanišča Scapa Flow, o katerem smo zadnjič poročali.

Nemška letala so napadla 20. marca kot odgovor na Sylt angleško spremstvo trgovskih ladij. Sestreljeno je bilo eno letalo, sedem pa poškodovanih v bojih z angleškimi. Nobena ladja ni bila potopljena. Angleško letalsko ministrstvo zanika nemške vesti, da so potopili nemški letalci devet ladij v skupni tonazi 42.000 ton ter da so zbili eno angleško letalo.

Nova francoska vlada pod predsedstvom Paula Reynauda je 107. vlada tretje francoske republike. Steje 22 ministrov in 13 državnih podtajnikov. V njej je 24 poslancev, 9 senatorjev, dva člana sta strokovnjaka.

Angleški parlament je bil odgoden preko velikonočnih praznikov do 2. aprila.

Rooseveltov odposlanec Sumner Welles je končal svoje potovanje po Evropi in se je odpeljal na italijanskem parniku iz Genove 20. marca nazaj v Ameriko v prepričanju, da bi vsako posredovanje za mir v sedanjem položaju moralo končati z neuspehom.

Nemška vlada je ukinila z 20. marcem vsa poslaništva v Varšavi, tudi ameriško. Američani v Varšavi so se morali preseliti v Berlin.

Izdeluje se načrt za novo Evropo pod pokroviteljstvom Nemčije, Sovjetske zveze in Italije. Belgijska katoliška dijaška zveza je izročila za Finsko 70.000 belgijskih frankov. Denarno pomoč je sprejela baronica Mannerheim, hčerka znanega finskega maršala.

Po vestih iz Nemčije namerava uporabiti nemška vojska pri napadu na Maginotovo črto neko novo vrsto ogromnih tankov, s katerimi bi bilo mogoče drobiti utrdbe. Z napadom na kopnem bi naj pričel napad na zaveznike tudi v zraku in na morju.

Na nemškem pristojnem mestu zatrjujejo, da so v teku priprave za sklenitev zveze med Nemčijo, Italijo in Rusijo. Potovanje sovjetskega veleposlanika Škvarčeva iz Berlina v Moskvo ima namen pripraviti sestanke zunanjih ministrov zgoraj omenjenih treh velesil.

Madžarski ministriški predsednik grof Teleky je obiskal proti koncu velikega tedna v Rimu Mussolinija in je bil sprejet pri papežu.

Sovjetska letala so izvršila v teku vojne na Finskem 1823 napadov na finska mesta, prometne naprave in obrambne položaje ter odvrkla vsega skupaj približno 64.000 bomb. Bombardiranih je bilo 370 mest, trgov in vasi. Najbolj je bila opustošena Karelska ožina, katero je odstopila Finska Rusiji. Na tem ozemlju ni nobene cele hiše in so nekateri kraji popolnoma zravnani z zemljo ter opustošeni.

srcu: na temenu glave ji je zrasel rog, ki silno kazi njeno lepoto. Ko je ženska odločila naglavno ruto, so zdravniki na veliko presenečenje opazili kakih 6 cm dolg rožen izrastek na temenu. Ženska je pripovedovala, da ji je rog začel rasti pred tremi leti. Zdravniki so kmetico s preprosto operacijo rešili tega nenavadnega okrasa, zaradi katerega je bila v domači vasi tarča zasmehovanja. Nekaj ur pozneje je ženska že odšla proti domu vsa srečna, vendar pravijo, da se je venomer tipala po glavi, da bi se znova in znova prepričala, ali roga res ni več...

Trojčice na dan srebrne poroke. Nenavadno stvar je doživea neka delavska zakonska dvojica v Budimpešti baš na dan svoje srebrne po-

šla sta ob nasipu proti stezi, ki je vodila v vas. Molčala sta. Držala sta se za roke, kakor da bi si hotela priklicati v spomin otroška leta, ko sta se brezskrbno igrala.

Nenadoma se je zaslišalo bobnenje. Ustavila sta se in prisluhnila. Iz daljave je prihajal topot konjskih kopit.

»Skrijva se!« je zašepetal Fedor.

Skočil je proti najbližji vrbi, ki je spuščala veje skoraj do tal, in potegnil Natašo za seboj. Oba sta se stisnila k deblu in trepetaje čakala, kaj bo. Vedela sta, da bo po njima, če ju bodo konjeniki zasačili. Fedor se je spomnil na dogodek, ki se je bil odigral v njihovi hiši, in je bil prepričan, da ne bo ušel smrti, če ga bodo konjeniki izročili šubinu.

Topot je medtem postajal vse glasnejši. Nataša in Fedor sta skozi listje strmela na nasip. Kmalu sta zagledala konjenike.

Bilo jih je deset. Jezdili so drug za drugim, in sicer na indijski način: ročaj kopja naslonjen na stremen, svetlo konico obrnjeno proti nebu. Odjezdili so mimo vrbe, ne da bi opazili Natašo in Fedorja.

Taki konjeniki so pred petnajstimi leti vdrli v Ukrajino, ki je bila mirna in srečna. Razpršili so se po njenih ravninah, plenili so mesta, trge in vasi, pobijali prebivalstvo, zažigali cerkve, rušili križe in zapuščali za seboj prokleti znak srpa in kladiva...

Od tedaj naprej Ukrajina joka in ječi, ker jo nenehoma teptajo kopita konj teh antikristovih konjenikov.

8.

Konj je divje poskočil. Na dvorišču pristave je zagledal ogromno, krvavordeče pobarvano mlaticnico in se je splašil. Častnik je bil k sreči dober jezdec in se je obdržal v sedlu. Napel je uzde in vzpodbodel konja.

Preplašena žival je znova poskočila in v galopu zdirljala mimo mlaticnice.

»Aleksej Andrejev!« je zavpil častnik.

Aleksej se je prikazal na pragu hleva, v katerem je sedaj stalo kakih deset glav živine, medtem ko je prej bilo v njem štirideset krav in deset konj.

Častnikov konj je frkal, dvigal in sklanjal glavo, kakor da bi se hotel oprostiti uzde.

Starec je zagledal častnika in zaklical:

»Jaz sem Aleksej Andrejev! Kaj hočeš?«

Fedor je slišal glasove in je prišel iz hiše. Kmalu je prišla za njim tudi mati. Oba sta zaskrbljeno opazovala rdečega častnika v sivi obleki, na glavi s kučmo, ki jo je krasila rdeča zvezda.

Častnik je jezdil proti hlevu. Pred vrati se je ustavil in ne da bi pozdravil, je rezko rekel: